

ŽENSKÁ HLÍDKA

Pořadatelka M. Hrabová

Viktor Dik
1. KVĚTNA 1920.

"Pozdravujeme českou budoucnost."
"Žijte s námi 1. května" 1920

Třetí strana redakce, byl to líbezný den.
Druhý k strážce jemu se přitiskl v tiskové
skříň.

Na zápisu pohled náš byl odročeno,
kde slovožebně se mraky uskupily.

Jak krásně, božstvenně stít na zápis,
kde na přístřeží vrah náš se sáplí.
Jak nejméně smělýval náš!
Jak zlobivě k nám promlouvala
sopa!

A přečtená mra, den to byl.
Druhý jeden dav, jeví zpíval se sáplí.
Jen jedina snádě je jedou posoucí,
dnes ohrožený, sítu citliví.

Zář v lídu nebývá a sítu zas nemí
byť —
A v mrtvé lásce vaříšící mám vřtu.
Pozdravujeme českou budoucnost!
buď první máj dnem lásky a dnem
míru.

(Laskavě zaslala nám Arna Boudier
z Prahy.)

DEN ZDOBENÍ HROBŮ.

Jak málo jeden každý během
zájmu v upomínce na ty, kteří
odhodlaně šli obětovatí své životy
za nás. — My v den ten vzpomí-
náme na naše milé, dřimající sen
věčný v hrobech, již věčneme a
zlobíme kvítím, avšak málože zá-
jmu během v těch, již obětováli
své životy za světovou demokracii
a aby svět učiněn byl vhodným
místem ku obývání pro člověčen-
stvo.

Poměry dnešní doby zatvrzují
vyšších citů, vznešenějších ideálů
ve slepé honbě za všemožným
dollarem, a tudíž není stavu v lidské
společnosti, jenž by věnoval
dnešní doby patřičnou pozornost a
poslání a významu jeho. Dnes
lesk kovů oslňuje nás všechny,
ale něco vznešenějšího nalézá
v nás málo oblasu. Důkaz až příliš
zřejmý nám podává nešetřně jed-
nání a znesvěcování ideje, vzneše-
né to práce, pro níž tolik krve
teklo a tolik lidských životů bylo
zmařeno. Však nejen to, co mrazilo
ká, širotku a vdov zanechala tato
válka v bědném postavení! Již to
by nás mělo pobádati k životu
lepšímu, k životu lidskéjšimu a tím
zvětšení památku těch, kteří po-
ložili své životy za svobodu nás
všech!

Složně u hrobů našich milých
slíb, že budeme žít život lepší, že
budeme jeden vůči druhému sho-
vivavější a lidskéjší a tím doká-
žeme, že si vážíme vymoženosti,
za níž tolik obětí bylo přineseno,
a tím nejlépe nejlépe památku ne-
jen těch, u jejich hrobů stojíme,
ale i těch, kteří leží v zemi na
polích, kde padli! — Dokažme, že
si dovedeme vážiti těchto velikých
obětí a že nebyly přineseny na-
darmo. A tato povinnost nechtí je
nám svatou a jest naším údem
stále, každým dnem v roce a nejen
pouze na den jeden, den "Zdobe-
ní hrobů".

Maraton nezná citů, ni vznešene
idee vlastenecké a také hroby ne-
vědí.

My posíláme junáky do boje s
nadšením by za nás klá-li to nej-
dražší — životy — avšak málo je
nás, kteří vzpomínáme těch, jejich
schránky tělesné leží na polích ve
Flandrech, pod věčím mákem, ve
Francii a Rusku. — A kolik je
nás, jinž v duchu blahofečime a
jejich hroby zlobíme! —

Sympatické čtení k bližním,
sbližuje nás v užší kruh přátelský
jak na poli slávy, tak i kol do-
mátního krbu.

Vzpomínka na padlé v boji za
práva a volnost naši, v den zdobe-
ní hrobů, zjevuje vyšší plochu na-
šeho vlasteneckví a významu je-
ho. —

Príspevky Ženskú Útulnú v Brně.

Camp Bohemia, č. 2945, v Omaze, Neb., věnuje Br- něnské Útulné k utčení památky svých zemřelých členky	3.50
Pani A. Mysičková, David City, Nebr.	.60
Dříve oznámeno	304.20
Celkem	308.30

Pan Václav Benek, Horseheads,
New York, zaslal 50 centů na foni
pána St. Vrāna, jelikož rádrou
rubriku v listu našem nemáme, za-
šle částku om do Chicago "Žen-
ská Útulná".

**Blečna I. Kubikova, Praha, Ži-
škov, Oechy.** — Milé čtenářky!
Dostlo mne š káse "Pokroku Zá-
padu" a v každém čty omámení
dáví Brněnské Útulné Víte, že-
dáváte dárčky na výchovu ma-
lých dětí? Máte o jeden jasny čin
vie a jistě v duši eítíte hřejivost
všelmu, že učinily jste dobrý sku-
tek. — Já jsem rozená Brněňka.
Když byla otevřena Útulná, ani
nevím, jakou zámkou jsem si vzla-
la a kta jsem si prohlédnouti Útu-
lnu. Přála bych Vám, milé dárčky-
če, abyste uviděly a sledovaly
práci Útulny. Věřte mi, že někdy
jste nedaly žádný dárek něčím,
někdy jste nepodporovaly vše tak
dobrou, jako tento ústav. V první
radě jsou tam děti nejhudší a
nejubohější. Af v pernice malinké,
odrostlé, nemožené, zanebané —
každé se přijímá s láskou, jako
jeden dobrý člověk je shopen. Ka-
ždý sirotáček, chudobinec a vý-
chovny byly vydržovány státem,
měly krásné budovy, doba pla-
něné zřízení — ale Útulná! —
Celé přímý byla ehuděká pense-
si, Stejskalové. Děti bylo mnoho,
chtěly jísti, musely být pod stře-
chou — až na nich nerostlo —
kde brát? Šlo se s prosbou na lidi
dobrého srdce. Někdy daly dámy
odložené šaty, nějakou tu perinu,
ošetku brambor, kus chleba, něco
peněz — ale někdy bylo bídy víc
než čeho jiného. Děti nesměly
strádat, ty jíst dostaly, ale sleč-
na ředitelka a slečny dozorky a
služky často i hlad měly. Domosle
se kde co bylo do zastavárny a
šlo se prosit na novo. Vypůjčovalo
se i dluhy se dělaly — a všechny
vytrvaly. Za války bylo velmi zle.
Ústav je český, není klerikální a
to Rakousko nemělo dáti. Dnes
se úasy zlepšily, ale děti přibýto.
Je zde tolik sirotků! Snad jani
netušíte, milé čtenářky, dáte-li
sebe méněš peníz, jak dobrý skutek
činíte. Nejsou tam zřízení s do-
brými platy — není tam málo
práce. Všichni, kdo tam pracují,
jsou lidé dobré vůle, nezištní, po-
ctiví. Proto každé darované zrn-
ko padne na půdu úrodnou. Mne
v Útulné nikdo nezná, ale je nás
mnoho, které známe dobře v Útu-
lnu. Není moji snahou, děti v Ú-
tulné reklamovat, ale chei Vám jen
povědět, že každá, která jste po-
slala dárek, vykonala jste skutek
záslužný.

(Zajisté si naše milé čtenářky
se zájmem přečetly shora uvede-
ný dopis naší milé dopisovatelky,
tykající se Brněnské Útulny, a dle
možnosti budou nadále podpo-
ravati tento humanní ústav, kde to-
lik malých trpících dětíček nalé-
že ošetřování a pravý domov. —
Slečně vzdávám díky za dopis, —
S pozdravem — Pořadatelka.

Arna S. — V Praze, 1. května.
Máme po volbách. Oddechom si
kandidátů, voličů i žurnalistů. By-
lo to také kus práce. V předvoleb-
ním týdnu byl každý v horečném
napjetí, která že strana zvítězí.
A bylo těch různých stran a stran-
níček u nás dvanáct, na venkově
snad ještě větší počet. Že by ta-
kove třídění lidí bylo moudré, to
bych nemyslela. Naši přední po-
vinností je sloužiti národu a pro-
to máme být ve všem za jedno.
Ony rozbroje, nesouhlasnosti,
štvaní jeden proti druhému, neú-
věst — to nikam nevede. Chee ví-
tět a vládnout jedna strana.
Pravý socialismus má sice pékné a
zdravé myšlenky, ale nutno je ta-
ké důsledně provádět. — Myslí-li
si socialisté, že nesmí být po pří-
ště žádných kapitalistů, žádné tří-
dy inteligentů tak zv. buržoazie,
pak bych si troufala mysliti, že se
mýlí. U nás předně téměř žádných
velkokapitalistů — milionářů ne-
ní a tomu, kdo snad má o nějaký
groš vie, nebudí závidění, pakliže
svým vlastním přičiněním a práci
si ho zasloužil. "Páni" bývali vždy
a budou zas, byt by je chtěli soci-
alisté nadobro vyhladit, jak se to
daje v Rusku. Budou zas po čase
— třeba i z jich vlastních rad. To
je nesporné. Jinak — kdo by ho-
poroval pracující? Ci si myslí, že
v dnešní době postací si každý

sám sobě, jako kdysi Robinson na
ostrově? A inteligence —
lidé studovali? Ve vládě je třeba
akcentovat a prosazovat státníku,
bez inteligence těžka by se obešly
různé podniky, banky, úřady, školy
a j. Jeden potřebuje druhého,
navzájem se doplňujeme, proč je-
dy ona zást některých z řad dě-
lnictva uproti "mestákům" zvlá-
stě by dnes ku jí, vesník, majitel
4-6 K snad i více za hodinu, ne-
mánil s ubohým buržoaz, jehož
měsíční plat z daleka neodpovídá
podstatným dluh a za noční ú-
mornou, důležitou práci, trvajici
9-10 hodin, když se mu dostane
vedle hubeného platu skrovný pří-
platek neslýšných 7 korun, jak je
toman u řednická a řízených stát-
ních úřadů. Tito sloužili celý tou-
dy v tísňových poměrech, pracují-
ce ve dne v noci — aniž by stá-
vali (až na drobné výjimky).
A za to, že věrně slouží Republi-
ce bez velikých požadavků, za to
maji být uznáváni a nenávidě-
ni? Kéž čas ukáže pravou cestu, po
které mají jít ti, kdo slouží.
Třeba, bych vrátila se k volbám a
tu jest mi podotknouti, že u nás
v Praze vald nepěkným agitacím,
štvaním a plakátováním zvládla ná-
rodní demokracie v čele s vůdcm
českého národa a neohroženým
zastáncem našich menšin dr. Kar-
lem Kramářem ve volbách do po-
lanecké sněmovny a miláčekem
lidu, spisovatelem Al. Jiráskem.
Při volbě do senátu. Zůstala tedy
Praha národní hantou. Jsme na to
hrdi. Tím splatili jsme alespoň
poněkud svůj dluh dr. Kramářo-
vi, jednomu z největších českých
státníků a nezisknému národním
pracovníku. Před volbami pořádal
řadu schůzí, v nichž nabádal k
sjednocení, ku společné práci, k
seknutí se všech pod jediný
prapor. Krásně tu schůze, až za-
čínaly pravidelně až o 8 hod. ve-
čer, bývaly již o šesté nepřítup-
ny těm, kteří si nepospíšili, nebo
jich povinnost vávala děle při
práci. Zený se dávaly zašesté již
o páté hodině v přednáškovém sá-
le, ta s knihou, ona zase s ruční
práci nějakou, dvě nebo tři živé
debatovaly o politice i jinak si
dlouhý čas trřihodinového čekání
krátily. Zatím plnily se odvšem
některé štvaní nespokojenci, kteří
ouzili se schůze zmařiti, byli tu i
ta, kteří usilovali o život dr.
Kramáře; k čim, díky Bohu,
přece se neodvážili, až jednou již,
když byl dr. Kramář minister-
ským předsedou, spáchán byl nář
revolverový útok jistým mladi-
kem z řad socialistických. — Po
dnes nařkalo se na nedostatek
papíru, ale ve volební kampani
bylo ho všude malybtek. Těch
různých novin, které jen štvaly a
nikdy nemulyly pravdu a spou-
stily agitacních letáků! Plakáty
nalepovány po zdiích domů, na
sloupy, stromy a j. Vše to, neche-
d k tomu, že znevažován tím
vzhled města, ale mého náhledu
zeela zbytečná. Má-li kdo národní
cítění, dovede-li přemýšlet, pak
když uvidim té, postuká zemleše,
tyš vždy tak zlečtna mi k vytvá-
ní jak sněv v matky vráskách utkvěti?

Jdu kolem našel též chalup plati;
kam hleďm, zvede mého výskne kus,
má mladost ze všech koutů vstřle
mi leti,
má duše eiti mládež lehký klus.

ni ztravili se do zápisu tísňosti
jed. U. K. Kramář, jak odhodlaně
a důsledně čekal. V odpovědích
hodněch. Někdy da Prahy vy-
stoupky z městních venkovských
míst. Davy lidí proudily ubírem
a kupily se před jednotlivými re-
dakcemi. Žeměna před "Národ-
ními listy" bylo živo do posledních
hodin nočních. (Je to list národní
demokracie). — Největší stranou
ve vládě jsou nyní socialisté dem-
kratic a křesťalové, kteří se zpo-
míná na Moravě a Slovensku našli ho-
ně stoupenů. — Nuže, nyní máme
vládu lidem zvolenou, kéž blaho-
slavně působí ku blahu republiky!
Jen více snášenlivosti a sjedno-
cení je nám třeba!

Vše známo tak. Znáám většinou meskem
etičku,
i každé hružo poznám pod krovem,
vlastněky, jak vstie mi sasu tčhu,
jak doum doum být mi domovem.

ni ztravili se do zápisu tísňosti
jed. U. K. Kramář, jak odhodlaně
a důsledně čekal. V odpovědích
hodněch. Někdy da Prahy vy-
stoupky z městních venkovských
míst. Davy lidí proudily ubírem
a kupily se před jednotlivými re-
dakcemi. Žeměna před "Národ-
ními listy" bylo živo do posledních
hodin nočních. (Je to list národní
demokracie). — Největší stranou
ve vládě jsou nyní socialisté dem-
kratic a křesťalové, kteří se zpo-
míná na Moravě a Slovensku našli ho-
ně stoupenů. — Nuže, nyní máme
vládu lidem zvolenou, kéž blaho-
slavně působí ku blahu republiky!
Jen více snášenlivosti a sjedno-
cení je nám třeba!

Vše známo tak. Znáám většinou meskem
etičku,
i každé hružo poznám pod krovem,
vlastněky, jak vstie mi sasu tčhu,
jak doum doum být mi domovem.

Naše Beseda
DOJMY Z OBSTY.
(Pise p. Jindřich Donat, cestující
zastupce firmy Jos. Triner Co.,
vyrabitelu prosluleho Trinerova
Horkého Vina v Chicago.)
"Alexandria, Ia.,
21. května 1920.
Čtená redakce "Pokroku"
Dovoluji si s vámi a et. čtenáři
všude velice oblíbeného "Pokro-
ku Západu" sdělit, že opět jsem
šťastně dokončil svou cestu po o-
sadách v Texasu a právě dnes za-
vítal jsem do Alexandria, Ia.
Když jsem před měsícem přijel
do Texasu, tu shledal jsem, že všu-
de potřebují výdatny děst, nyní
ale v poslední době, myslím, že do-
stali hojně vláhy. Bavlna, hlavně
to zdejší plodina, kterou farmáři
neboli zasazeti, pokud panovala
sucho, pokračuje nyní po dostavi-
vých se deštěch velmi dobře. —
Nové brambory zde stojí 8 centů
libra a mají jich dosti, jenom že,
když všechno jiné, jsou zakoupeny
několika lidmi a ti pak se všim
dělají, jak sami za dobré uznají.
V Texasu navštívil jsem všelny
československé osady a všude
nasel jsem jako jindy dobré přá-
tele. Některé čekali, až Donat pří-
jede, kdežto jiní nemohli s objed-
návku odkládati, neboť pochval-
ná pověst a odbyt na naše léky
stále vzrůstá se tak, že se někdy
sám tomu divím. Zvláště Trine-
rovo Horké Vínó a Trinerova An-
gelica těši se velké oblibě a jsou
v netušené míře všeobecně užívá-
ny. Na každé cestě vše pozorují
rozdíly v prodejích jiných léků. Když
jsem je začal vyrábět, dělo se to
jenom v malém rozměru. Během
svého času dostalo se jim však po
domácnostech všeobecného dů-
kladného vyzkoušení, tak že se
jich prodává hojně a stále jdou
vše a více na odbyt.
Mezi četnými příznivci jako o-
byčejně navštívil jsem v Rosen-
bergu přítele J. J. Chadila a jeho
přítele. Jak jsem se přesvědčil,
pokračuje tam olejový "boom"
měrou ažomou. Dále navštívil
jsem rodinu p. Al. Mický, dříve v
Omaze bydlicí. Jsou usídlení v
Houstonu a vede se jim dobře.
Dnes většim času strávím jsem
v Alexandria ve společnosti p. J.
A. Ůbla, druhy Omazana a po-
zději usídleného v Praze, Nebr.,
který mne nechtěně zavezl do os-
ady Libuše a též Kolina. Pan Ůbl,
jak mně sdělil, těžce nese ztrátu
své manželky, jinak ale nyní vede
se mu zde dobře.
Voda Červené Řeky, jež Alexan-
drii protéká, potřebuje dnes pouze
o tři stopy se zvýšiti, aby opět pře-
valila se přes břehy a zaplavila své
okolí. Dnes jest řeka 33 stopy
nad normální výškou a při 36 sto-
pách se voda rozleje přes břehy.
V Libuši jest vše jako v každé
české osadě, nutně ale přý tam po-
třebují českého pana mistra šev-
ce. Dnes večer pojedou do New
Orleansu a pak po lodi dolů až do
zálivu mexického. Ještě ovšem
nevím, jak tato cesta dopadne. Je-
li totiž Mississippi řeka rozvodně-
ná, možná dost, že se mně vůbec
nepodaří do zálivu dostatí.
Dnes jsem potkal asi deset če-
ských farmářů, kteří odváží do tr-
hu brambory a libují si, že přý ne-
musí býtí velká lůta, aby domů
hromadu peněz přivezli. Též jsem
si povšimul, že dnes některé rolní-
ci již sekali oves, který právě do-
zrál.
Na konec pak zdravím všechny
čtenáře.
ENID, OKLA., 15. května 1920.
— Čtená redakce "Pokroku" Zá-
padu"! Přiloženě zasílám vám
\$2.50 jako předplatné na oblíbený
mně "Pokrok" a zároveň přijím-
te ardučné moje díky za jeho
správné zasílání. Nového zde prá-
vě nic tak důležitého není, leč
bych se čtenáři sdělil, že v zdejší
krajině bylo po celý bravena du-
běn přiláká větrno a ptovala dost
značoa chladna. Přítomné však
se počasi obrátilo k lepšímu, jest
mějte se mnou strpeni, neboť Vám
dám zase na dlouhý čas pokoj.
Čtená přítekyne! S radostí
přijímám dopis Váš do naší žy-
ské státo a doufám, že častěji i v
v čitě —
Václav Urban.